

מ"ת 791/03/17 - מדינת ישראל נגד פאדי אלקרינאוי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 791-03-17 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי(עציר)
תיק חיצוני: 61245/2017

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פאדי אלקרינאוי (עציר)

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר, בה עותר המשיב לביטול מעצרו בתנאי איזוק ולהתרת יציאתו לעבודה, בפיקוח.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו 7 אישומים שענינם עבירות סחר סם. על פי הנטען בחלק הכללי לאישום, במועד הרלוונטי סחר המשיב בסם מסוג חשיש, אותו מכר לקטינות, כאשר כל מכירת סם (אצבע חשיש) בוצעה תמורת סך שבין 50 ₪ ל- 100 ₪.

עוד נטען, כי בדצמבר 2014 הורה כב' ביהמ"ש המחוזי, במסגרת הליך אחר, על שחרורו של המשיב בתנאי איזוק (באותה עת המדובר היה בשחרור בתנאים, ולא במעצר באיזוק, שכן הדבר נעשה טרם תיקון החוק). בהמשך, ביום 1.9.15, הקל ביהמ"ש המחוזי בתנאי השחרור של המשיב, בכך שקבע כי יותר הוא במעצר בית, לרבות יציאה לעבודה בפיקוח. המשיב הואשם כי ביצע את המיוחס לו אגב הפרת תנאי השחרור הנ"ל.

כתב האישום מפרט מכירות סם לקטינות שונות, כאשר סך כל המכירות נאמד בכ- 25 מקרים לערך, בתמורה לסכומים האמורים. בהחלטתי מיום 5.4.17, קבעתי, בין היתר, כי בהתייחס לאישומים 1 ו-2 קיימת חולשה ראייתית משמעותית ובאשר ליתר אישומים קיימת חולשה קלה. מצאתי כי החולשות הראייתיות נובעות כולן ממחדלי חקירה, הואיל והיחידה החוקרת לא טרחה לחפש כדבעי ראיות הנוגעות לזיהוי המשיב כמבצע העבירות. בפני הקטינות הוצגה תמונה בודדת של המשיב, מבלי לערוך מסדרי זיהוי מסוג כלשהו, בנסיבות בהן המשיב כפר במיוחס לו, וכאשר שאלת זיהוי קריטית לבירור האמת - הכל כמפורט בהחלטתי הנ"ל. בהחלטה נוספת מאותו מועד דחיתי את בקשת הסניגור להורות על שחרור המשיב בשל מחדלי החקירה והחולשות הראייתיות והוריתי על קבלת תסקיר על אודותיו.

מן התסקיר עלה בין היתר כי המשיב משליך את האחריות למעצרו על התנהלותו הבעייתית של בן דודו, אשר היה בעל גישה למכשיר הטלפון הנייד שלו, באמצעותו בוצעו העבירות. טענה דומה עד כדי זהות העלה גם בחקירתו. מצאתי שלא לפקוד לחובת המשיב את האמור, לאור זכותו לכפור במיוחס לו, קל וחומר לאור מחדלי החקירה וההיתכנות לפיה אחר הוא שביצע את השימוש בטלפון של המשיב לצורך ביצוע מכירות.

עמוד 1

שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרור המשיב ממעצר, בסברו כי אין די במפקחים שהוצעו. עם זאת, באשר לחלק מן המפקחים המוצעים לא נמצא פגם, זולת מגבלות הנובעות משעות עבודתם.

בישיבת יום 1.5.17 שמעתי מפקחים מוצעים ומצאתי לקבל את בקשת ההגנה ולבחון אפשרות מעצר בתנאי איזוק. בישיבת יום 10.5.17 שמעתי מפקח נוסף. בתום אותה ישיבה מצאתי להורות על מעצר המשיב בתנאי איזוק, בפיקוח מפקחים. הטעם העיקרי להחלטתי זו נבע הן מן החולשה הראייתית שנמצאה והן בשל כך שזו נבעה כאמור ממחדלי חקירה שניתן היה בנקל להימנע מהם, לרבות אי מיצוי החקירה בעניינם של מעורבים אחרים.

לא למותר יהא לציין כי המבקשת לא עררה על מי מהחלטותיי.

המשיב ערר על החלטתי בדבר מעצרו בתנאי איזוק (עמ"ת 17-05-32932). עיקר טיעונו היה, כי לאור החולשה הראייתית שנקבעה, אותה כינה כ"התרשלות" של היחידה החוקרת, היה מקום להקל משמעותית בתנאיו באופן המייתר אף שהייה בתנאי מעצר בית מלא.

בדיון בערר מיום 25.6.17 בפני כב' השופט ד"ר קובו, הגיעו הצדדים לידי הסכמה, לאחר שמיעת הערות כב' בית המשפט, לפיה המשיב יהא רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי שהמבקשת תעלה טענה בדבר אי-חלופי זמן לשם כך. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה.

בהתאם לאמור, הוגשה הבקשה מושא החלטתי זו. בבקשה ציין המשיב כי עותר הוא ליציאה לעבודה בחברת "בלפור ישראל" שבאיזור התעשייה בלוד, בפיקוח מפקחים.

בדיון מיום 3.8.17 ציין ב"כ המשיב, בין היתר, כי במהלך הדיון בערר, עיין כב' השופט קובו בתיק החקירה וציין כי החולשה הראייתית מצדיקה הקלות בתנאי השחרור, אם כי הדבר לא נאמר במפורש.

לדברי הסניגור, שירות המבחן לא שיקלל בתסקירו הנ"ל את החולשה הראייתית אותה קבעתי; ציין כי ביני לביני הוגש אישום נגד מעורב אחר - אדהם אלקירנוואי (**להלן: "אדהם"**) - בגין 9 עסקאות מכר סם לאותן קטינות וכי הלה שוחרר בתנאי מעצר בית מלא, אף ללא קבלת תסקיר בעניינו. עוד הבהיר הסניגור כי לאחרונה הותרה אף יציאתו של אדהם לעבודה, כמו גם ניתנו שעות התאווררות (כתב אישום והחלטות כב' השופט אבנון מיום 29.6.17 ומיום 2.8.17, במ"ת 55788-06-17 של בית משפט זה, שהוצגו לעיוני).

הסניגור אף הציג טבלת נתונים בה השווה בין הראיות בתיק דנן לראיות מושא התיק בו מואשם אדהם ועמד על הדימוין בין השניים. לטענתו לא קיים פער ממשי במצבם של השניים ומשכך עותר הוא לגזירה שווה, על אף שלמשיב מיוחס ביצוע העבירות אגב הפרת הוראה חוקית. עוד צוין, כי המשיב מצוי בתנאי איזוק משך כמעט כשלושה חודשים, כי הוא נעדר עבר פלילי וכי מצבו הכלכלי בכי רע. לדבריו אין טעם בקבלת תסקיר נוסף על אודות המשיב.

עוד בדיון מיום 3.8.17, הוצע מפקח- מר יעקב צברי- המוכן לפקח על המשיב במקום העבודה המוצע.

ב"כ המבקשת התנגד לבקשה, בציינו כי אדהם צעיר משמעותית מן המשיב ולו נסיבות חיים קשות ובציינו כי כובד המשקל הוא בכך שהמשיב הפר ביצע לכאורה את המיוחס לו אגב הפרת תנאי שחרורו מושא הליך אחר. התובע כינה את התסקיר שהוגש בעבר כ"סופר שלילי" ו"שחור", וציין כי לא מונח בפניי תסקיר המלמד על הפחתת מסוכנות בעת הזו.

לאחר ששמעתי בקשר רב את טיעוני הצדדים ועיינתי בכלל הנדרש, נחה דעתי כי ניתן בעת הזו לקבל את בקשת המשיב לעיון חוזר, בשל הנימוקים אותם אפרט להלן.

ראשית יצוין, כי בבחינת נתוני התיק יש לכלול את הטעם בעטיו מלכתחילה הוריתי על מעצר המשיב בתנאי איזוק, תחת מעצר ממש- קרי, בשל מחדלי חקירה מיותרים, אשר בנקל ניתן היה להימנע מהם, לו פעלה המבקשת כפי שמורה הדין ולמען הגעה לחקר האמת.

בנסיבות בהן המשיב כופר במיוחס לו והשאלה הממשית היחידה שבמחלוקת היא שאלת זיהויו כמבצע העבירות (ולמצער- מרביתן), אין מנוס ממסקנה לפיה מחדלי היחידה החוקרת הם בני עצמה לא מבוטלת. נתון זה הקרין ומקרין על ההליך כולו.

לא אוכל לקבל את טיעון הסניגור בדבר הבעת דעה ע"י המותב שדן בערר, לפיה היה מקום להקל עוד בתנאי המשיב. אין בכך, חלילה, כדי לייחס לסניגור המלומד אמירה שאינה דבר אמת, אלא אך למען הזהירות ושמה יצאה שגגה מלפניו בהבנת אמירה כזו או אחרת, בנסיבות בהן הסוגיה במחלוקת וממילא לא מצא הדבר את ביטויו בפרוטוקול.

על אף האמור, קיים לטעמי צבר נתונים המצדיק את קבלת בקשת המשיב: עסקינן במי הנעדר עבר פלילי. המשיב מואשם בביצוע עבירות חמורות, אך קיימת חולשה- גם משמעותית- בחלק משמעותי מן המיוחס לו. המשיב היה עצור במעצר ממש ולאחר מכן משך כשלושה חודשים היה נתון בתנאי איזוק אלקטרוני, ללא התאווירות. קיים טעם של ממש ביציאה לעבודה לשם פרנסה וזאת הן על פי הפסיקה והן השכל הישר גם יחד ובלבד ואין האינטרס הציבורי ניזוק מכך. העבודה המוצעת היא במקום יחיד ומוגדר, כמחסנאי, בפיקוח מפקח אותו מצאתי כראוי למלאכת הפיקוח (המדובר במנהל רכש של עסק לשיקום שריפות והצפות ואף התביעה לא התנגדה למפקח המוצע, ככזה). קיים דימיון בין מצבו של אדהם לבין המשיב, למצער ברמה כזו המתיישבת עם בקשת המשיב, לאור שפורט מעלה. בנוסף, אותם תנאים שנקבעו בעניינו של המשיב - ושאינן בדעתי לשנותם - אינם מקלים, גם בשים לב להפקדה בסך 25,000 ₪, שהופקד כתנאי לשחרור.

שקלתי בכובד ראש את האפשרות בדבר קבלת תסקיר נוסף ומצאתי כי אין הדבר מתבקש בנסיבות. ראשית אציין כי איני תמים דעים עם המבקשת לפיה התסקיר היחיד שהוגש בתיק זה הוא "סופר שלילי" או "שחור". אמנם אין בסופו המלצת שחרור. עם זאת, שירות המבחן לא העריך את רמת המסוכנות וממילא לא ציינה כגבוהה; לא הביא בחשבון את

קביעותי בדבר חולשה ראייתית (זאת אציין בלא שמץ ביקורת על שירות המבחן) ומסקנות התסקיר נשענו משמעותית על כפירת המשיב במיוחס לו - נתון שאין לפקוד לחובתו. בנסיבות אלה איני מוצא לייחס משקל רב ל"התייחסות מטשטשת" של המשיב. יתרה מכל אלה, אזכיר כי המלצת שירות המבחן כמוה כשמה.

סבורני כי כלל הנתונים הדרושים להכרעה ממילא בפניי וכי אין הצדקה עניינית, כגון מורכבות יתרה, רצדיביזם, התמכרות וכיוצ"ב כדי להיזקק לקבלת תסקיר. בנוסף אזכיר כי יש להימנע ככל הניתן מ"תסקיריזציית-יתר" המכבידה הן על השירות והן על עבודת בית המשפט ולעיתים אף פוגעת שלא לצורך בנאשמים וזכויותיהם. זאת ציינתי מעבר לנדרש, שכן הטעם להימנעות מתסקיר נובע מהעדר צורך בו ולא בשל העומס המוטל על שירות המבחן.

בנסיבות אלה, סבורני כי במכלול הנתונים שפורטו לעיל, מסוכנותו של המשיב ניתנת לאיון בעת הזו, גם בדרך של הסרת האיזוק האלקטרוני והתרת יציאה לעבודה בפיקוח.

משכך אני מורה על הסרת האיזוק האלקטרוני. המשיב עובר מסטטוס עצור למשוחרר בתנאים.

כלל התנאים והערביות יוותרו על כנם. עם זאת המשיב יוכל לצאת את כתובת החלופה בימים ראשון עד חמישי, בין השעות 7:00 ועד 16:00 וזאת אך ורק לצרכי יציאה לעבודה ושהייה במקום העבודה: חברת בלפור ישראל שברח' שד' שורץ 7א' באיזור התעשייה הצפוני לוד, והכל בפיקוח מי ממפקחיו, כל העת.

אני מאשר בזה את מר יעקב צברי, שפרטיו בפרוטוקול הדיון מיום 3.8.17, כמפקח על המשיב, כפוף לחתימתו על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

לבקשת הצדדים, פטורים הם מהתייצבות לשם שימוע החלטתי זו ובהתאם מפורסמת היא במערכת נט המשפט.

הואיל והתובע ציין בפניי כי בדעת המבקשת לעתור לעיכוב ביצוע ההחלטה, ככל שאורה כפי שאכן הוריתי, על מנת לא לחסום את דרכה של המבקשת ובהינתן כי עסקינן בהחלטת שחרור ממעצר, אני מעכב בזה את ביצוע החלטתי משך 48 שעות, קרי עד ליום 8.8.17, בשעה 9:00.

המבקשת תעדכן את בית המשפט וב"כ המשיב עד לא יאוחר מן השעה 16:00 האם בכוונתה להגיש ערר. ככל שתודיע על אי הגשת ערר תיכנס החלטתי לתוקפה באופן שבו יוכל המשיב לעבוד החל ממחר בבוקר.

עיכוב הביצוע אינו מונע את חתימת המפקח החדש על ערבותו.

העתק החלטתי זו יועבר ע"י המזכירות לעיון הצדדים וכן למנהלת האיזוק.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ז, 06 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.